

Ապանիական մի գաւառի պատճառով անբարեկացած էր, որ ֆրանսիական թագաւորները կռւում էին շարունակ երեսուն տարի, ինչպէս օրինակ, յևլափիոնութիւնը, Օգոստուրդի դաշնակցութիւնը, Սպանիայի յաջորդութիւնը: Աւտորիական մի գաւառի համար էր, որ ֆրանսիական զօղքերը մարտնչեցին աւտորիական յաջորդութեան և հասարակապետութեան պատերազմներում, մինչ 1794 թւականը: Անգլիայիք և պրուսացիք 1814 թիմ գրաւեցին ֆրանսիական մի գաւառ, իսկ վատերօի ճակատամարտը տեղի ունեցաւ Հոլանդիայի պետութեան մէջ: Ի՞նչպէս ուրեմն այնուհետև կարելի է լրջաբար դատել պատմութեան մասին: Մի քան միայն հաստատապէս կարելի է ասել—այն է, որ Բէլգիան իր անկախութեամբ և չէզոքութեամբ խուսափում է պատերազմ առաջացնող պատճառներից՝ որոնցից չէր կարող ազատ մնալ, եթէ նա մի մնձ տէրութեան մասը կազմելիս Անէր, ինչպէս երբեմն: Բէլգիայիք իրանց կոտորել տուին Սպանիայի թագաւորի համար, Մարի-թէրէզային մատակարարեցին լաւ լաւ զօրագնդեր, հետևեցին Նապօլինին իր արշաւանքներում և զինուորներ ուղարկեցին Սումատրա իրանց հօլլանդացի թագաւորի հրամանով: Այս այլ ևս չի պատահի նրանց, որոնքնետև էլ ոչ սպանիացի են, ոչ աւտորիացի, ոչ ֆրանսիացի և ոչ հօլլանդացի: Բայց ապահով է արդեօք Բէլգիան նուաճվելուց. այս, ասում են մի քանիւը, որովհետեւ իր չէզոքութիւնը նրան պաշտպանում է: Ո՛չ, ասում են ուրիշները, չէզոքութիւնը մի դատարկ խօսք է: Աւելի լաւ է քննել հանգամանքները, քան թէ սկզբունքները. չը նայով Բէլգիայի չէզոքութեանը, Նապօլէօն III փայփայում էր նրան տիրելու գիտաւորութիւնը: 1856 թւի Պարիզի դաշնագրութեան վիճականութիւնները ցոյց են տալիս արդէն պարզորին և տասը տարուց յետոյ Բէնէդէսատիի արկածը վկայում է զիտաւորութեան գործադրութեան սկիզբը: Բայց ներկայ Ֆրանսիան, ոչ առաւել քան Գերմանիան, երազնում են արդեօք նուաճել Բէլգիան: Ոչ մի պատճառ չը կայ այսպէս ենթադրելու: Այսօրինակ կարծիքները թոյլ են տալիս տանավարի քաղաքագէտներին փոփոխել եւրոպական քարտէզը, բայց չարդէ նրանց վրա ուշադրութիւն դարձնել: Ստիպված լինելով կարդալ ամեն օր երեսակայութեան այդպիսի արգասիքներ, մարդս վերջապէս հարցնում է ինքն իրան թէ, չը կայ արդեօք մի այլ պատճառ զուգնթացակից այս անմիտ ենթադրութիւններով լիքաղաքականութեանը: Ի՞նչի մի քանիւը կատաղութեան հասած վրդոված են և միւսներն ուղում են իրանց ցոյց տալ անդորրը. պատճառը պարզ է: Բէլգիային ազգաբարվեց թագաւորի մինիստրների միջնորդնութեամբ, որ ազգային պաշտպանութեան կազմակերպութիւնը

արար է, որ զօրքի զինուրակոչական կերտ է, ամրութիւններ կանդնելու համար կված միլիօնները մի շատ աննշան զոհաթիւն է, որ պէտք էր աւելի շատ ծախսել քաղաքն իրան վայել բարձրութեան վրա ու, որ քաղաքային պահակազորը պէտք է ժովին վերափոխել իսկական զինուրական ունենալու համար: Մարշալ լըբէօֆի ասած ուր խօսիլ հակասատկերն է սակայն, պատրաստ ենք մինչև վերջին կօճակը: առողութիւն անպատրաստ ենք, ասել են կամ մինիստրները: Երբ ազգային պաշտեան հարցն այսպէս է դրված մի երկրում անվճիռ, զարմանալի չէ այն ժամանակ արդարացի կասկած ասպարզ կը տայ և ամենաանհեթեթ կարծիքներին: Ֆրանկ լրագիրները մի առանձին հաճոյքով նանում են ապագան և նրանց չափաղանց կարծիքները բէլգիայի վերաբերութեան և մի յատկութիւն՝ բարկացնել կուշտ բէլգիական հասարակութեան մի մեծ բէլգիան յանձնված գերմանիային, հարիւր սրածայր սաղաւարտներ պատրաստ են տիշովի ամրոցներն այն օրը, երբ Ֆրանսիայի հանիայի մէջ պատերազմը կը հաստարակ յանդուգն ենթարութիւնները Լէօպոլդ որի հապատակներին դուր գալու համար ատկութիւն չունեն: Բայց, վերջնակամանաւ ամենը ծագեց կառավարութեան կողմից ից արած պաշտօնական յայտարարութիւրը մինչ այժմ չէ կարողացել ձեռք բերել սրաններից աղգային պաշտպանութեան անհրաժեշտ միջացները: Դուք մնում էք statu quo-ի մէջ, որն ինքներդ գտնում ուի, իրաւունք կունենան ասելու ֆրանլրագիրները, որոնց քար են գցում, դուք տվում եք մի բանի վրա ուրեմն. բայց ա: Հենց այս է, որ մենք ուզում ենք իսկապէս կառավարութիւնը յուսագրագրային խորհրդարանների աղգասիրութեան սպասում է այն աղգասիրութեան զարբաց հարցեր լուծելու գանդաղութիւնը, ցերի օրոնց վրա կայանում է նոյն իսկ ոյութիւնը, շատ իրաւացի կերպով զարդ է դրսեցիներին: Շատ անիրաւ կը լինէր կառավարութեանը դիմադրում են շատ հակառակորդներ: Հակառակորդների աւոր պատճառը պատերազմական ծախմայն է, որ բէլգիան չէ կարող դիմադրնակ Ֆրանսիային կամ գերմանիային: Ինչին կը ծառայի զօրքը, քանի որ նա դուի այսու ամենայնիւ: Խորհրդարաննու աղովի ամրոցների հարցը քուէարկելով որի այդ պատճառարանութիւնը անհանգ համար նշանակութիւն չունեն.

նրանք հասկանում են, որ չէզոք Բէլգիա կարողանայ կտրել, բաւականաշափ ժամանակով պատերազմողներից մէկի ճանապարհութիւնը ըստ վրայով, մինչև միւսը ժամանակ կունենայ նելու: Նա չ, կարող դէպի Ֆրանսիա և Գերմանաւաշնորդող բաց դուռը լինել: Բայց խորհրդաներն ուղարկեմ են, որ բաւականաշափ ամրոց լինեն, որպէս զի բէլգիական զօրքը, որը պարուղած կը լինի դիմադրել օտար զօրքերին, վելով Աշօվի ամրոցների վրա, աւելի ուժեղ նի: Նրանք բաւականացան գեներալ Բրիազը համոզիչ պատճառարանութեամբ, որը կամենաւ ամրոցներ ունենալ, ասել է. Նոր ամրոցներ և նոյն անփոփոխ զօրքով մեր զրութիւնն ավագ լաւ կը լինի, քան թէ առանց ամրոցն և զօրքերի աւելման: Առանց ամրոցների գիտակ չէր երազի անգամ արգելելու ֆրանսիաներին կամ գերմանացիներին անցնել իր միջան ինչ ամրոցներ ունենալով՝ նաև ստիպված լինի փորձել և կարող է աջողել բաւական նակ միմիայն աւելի բազմաթիւ զօրք ունենական թէ այժմ:

Ահա իսկապէս բուն ինչիրը: Մի խօսպարլամենտը համաձայնվել է ընդունել մի սկզբունք, քուէարկելով ամրոցների հարցը և նուհետեւ պէտք է ընդունել նաև բոլոր հետեւները: Դրօշակի պատի հարց չը կայ այլ ևս, Ազի զծի զօրաւոր պաշտպանութեան համար: Հայ կայ վիճաբանել չէզորութեան պարտաւոր թիւների վրա: Պարլամենտը յայտնել է իր կծիքը, քուէարկել է բոլոր միջոցները, որպէս պարտաւորութիւնները կատարվեն շատ որոշ կազմով Ընդունելով՝ նաև դիպուածական ծախսամրոցներից և թնդանօթներից յետոյ՝ պարլամետը վերջ կը աար երկրում եղած բոլոր անհանգ տութիւններին և ֆրանսիական մամուլի տհմէկնութիւններին:

ՀԱՅՈՒԹՈՒ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Կ. Պոլսից հեռազրում են, որ Կրետէ կղմակիչներին ներումն է չնորդած և մտադրիւն կայ վերանորոգութիւններ մտցնելու հմասին թեթևացնել հարկերի ծանրութիւնը:

—Ֆրանսիական դեսպանը Կ. Պոլսումէրէլլօ, հրանանդ ստացաւ իր կառավարութիւնից մնալ Կ. Պոլսում:

—Լոնդոնի «Daily News» լրագրին Կ. Պոլս հեռազրում են, որ մեծ-վկիպէր Զէվադ-փաշարութիւններին է թիւրքաց մայրաքաղաքը կրեկղուց, ուր նրա տեղ նահանգապանը է նշանաված Հասան-բեյ: Անթարքում են, որ մինիստրութեան փոփոխութիւնը միայն Անգլիայի դէմուզաց և որ թիւրքիան ամենից առաջ կը

մի անգլիական կառավարութեանը, վճռողապէս
պահանջելով որ անգլիացիք հեռանան Եզիատո-
սից: Հաւատացնում են նոյնպէս, որ արաբական
չէին Բուլգառուդա հաւատացրել է սուլթանի շըր-
ջապատողներին, որ իբր թէ Անգլիան ապստամ-
բութիւն է յարուցել Արաբիայում՝ Մէկկայում ա-
զատ խալիֆատ հիմնելու դիտաւորութեամբ և
իբր թէ մեծ-վիզիրը աջակցում էր Անգլիայի այդ
դիտաւորութեանը: Ոէտք է նկատել, որ մինհստ-
րութեան փոփոխութեամբ բոլորովին չէին սպա-
սում իրանք նախկին մինհստրները: Ասում են,
որ իբր թէ սուլթանն անձամբ տուեց Բուլգառու-
դա չէինին «Օսմանիէ» աղամանդաղարդ շքա-
նշանը: Կարծում են, որ այդ շէյխին կը յանձնվի
Եմէն խաղաղացնելու գործը:

—Կ. Պօլսից հեռազրում են, որ անգլիական
դեսպան Ռւայտ թոյլտութիւն է պահանջում
թիւրքաց կառավարութիւնից տեսակցել Քեամիլ-
ֆաշայի հետ, որը «Figaro» լրագրի խօսքերով,
տնային կալանաւորման է ենթարկված: Քեամիլ-
ֆաշայի գործը քննելու համար մի քննիչ յանձ-
նաժողով է նշանակված, որը բաղկացած է ար-
դարադատութեան մինհստր Բիզա-փաշայից, սե-
նեկապետ Բաշիբ-բէյից և շէյխ Աքուլ-Ռուզալիսից:

—Լրագիրներին Կ. Պօլսից հաղորդում են, որ
ուշմները սաստիկ վրդովկած են Զէմալ-Եղիշին
Էֆէնդիին չէյխուլիսլամ նշանակելու պատճառով,
որին նրանք մնդադրում են թէ նա բամբասել և
մատնել է իր նախորդին նրա պաշտօնը ստանա-
լու համար. այդպիսի վարմունքը կատարելապէս
դատապարտվում է կուրանից:

—Վիէննայի «Polit. Corresp.» լրագրի խմբա-
գրութեան մէջ ստացված նամակում հաղորդվում
է, որ կրետէի ազգաբնակութեան անուանի ներ-
կայացուցիչների օգոստոսի 15-ին նշանակված
ժողովը չը կայացաւ: Այդ ժողովի նպատակն էր
քննել այն մանիքէստի բնագիրը, որը մտադրու-
թիւն կար յանձնել վեց միծ պետութիւնների
հիւպատումներին: Հաւատացնում են, որ ժողովը
չը կայացաւ բրիտանական հիւպատոս Բիլիօտի
թախանձանքի չնորհովէ: Ինչ վերաբերում է Անգ-
լիայի բոնած դիրքին կրէտէի հարցում, քաղա-
քական տեղեակ շրջաններում անհնարին են հա-
մարում, որ Անգլիան ձգտում ունենար անմիջա-
պէս ձեռք բերել կրէտէ կղզին: Սակայն միւս
կողմից յունական կառավարութեանը իմաց է
տրված, որ Անգլիան երբէք չի համաձայնվի, որ
կրետէ կղզին թիւրքերի ձեռքից անցնի մի ուրիշ
պետութեան ձեռքը: Կրետէ կղզուց բաւական
տխուրը լուրեր են ստացվում: Բրիտանիաները
թողնում են իրանց գիւղերը և գնում են լեռնե-
րը: Ասիդօնիա գիւղաքաղաքը, որի բնակիչները
նորերս յետ մղեցին թիւրքաց զօրաբաժինը, որն
ուղարկված էր գրաւելու այդ տեղը, շրջապատ-
ված է թիւրքաց զօրքով: Ասիդօնիայիները, ի-

Եց հեռազրում են, ո

աս: Բարերիկադներ բարձրացան փողոցներից արինը հեղեղեց Պարիզի փողոցները: գաղանային միջնակուր սկսվեց և այն, պատվել էր թշնամու ձեռքից, —այրվեց նվեց քաղաքացիական կռւի մէջ....

—

նչ տխուր հանգամանքների մէջ ծնվեց հանրապետութիւնը: Այս մի գեղեցիկ ո, որ բուսաւ հայրենիքի փլատակների թիսմարկ մէկ անգամ ևս մեղանչեց իր կանութեան դէմ, երբ կարծեց, թէ Նարի գահը իր երկաթէ կրունկի տակ լով, նա փշրում էր մի մեծ աղջի տուր և կենսականութիւնը: Նա պիտի հասր այն ազգը, որը մի դարում երեք յեթիւններ է կատարել, որը մի ատեն թագաւորներին օրէնքներ էր թելադրուացի մէջ առաջին հանրապետումնեց և վերջապէս նրան, թիսմարկին, ոյ մէջ 5 միլիարդ վճարեց, —որ այդ կարող մեռնել և «անհետանալ, իրման պետութիւն», ինչպէս տղայաբար Ի էր նա Ժիւլ Ֆավրին:

այի աւերակների վրա սաւառում էր մի որը չէր թողնում վհատվել այն սոսկալի նքների մէջ: Այս անընկծելի ոգին էր, ում էր ամեն բօմբէ քրանսիացուն կրած և վառ էր պահում նրա մէջ վրէժան բոցը:

մէկ տարի է անցել այն օրից, երբ Նա- տութեանը ֆրանսիայում:

Հանրապետութիւնը գնալով զօրացաւ և այս Բիսմարկի գուշակման հակառակ առաջնակա պետութիւնների շարքն անցաւ:

Այս քսան և մէկ տարվայ շրջանում, ժողովու դըն առանց արտնչալու տարաւ հարկերի ահա դին ծանրութիւնը: Մինչդեռ աւերածները որդվում էին, վաճառականութիւնը, արուեստն ըզ վերածնվում էին և ծաղկում, մինչդեռ ժող վուրդը կամաց-կամաց սթափվում էր այն ապշեցնող հարուածից յետոյ և իր տոկուն ու զօրե ողին նորոգում, —գանձարանը լցվում է ոսկո նոր պատերազմական պատրաստութիւնների համար:

Հարկ էր մի նոր ահռելի զօրք ստեղծել, նոր զէնք մատակարարել նրան: Հարկ էր նոր զրա հաւոր նաւատօրմ կազմել և Մէց ու Ստրա բուրդ բերդերի փոխարէն, —մի շարք անառի ամրութիւններ կառուցանել նոր սահմանի վրա նորագոյն ռազմական պահանջներին համեմատ:

Մարդ ապշած է մնում այս ժողովրդի անընդ ձելի կենսականութեան (vitalité) առաջ, որի նը մանը գուցէ դեռ չէ տուել պատմութիւնը: Այ կենսական ոյժն էր, որ 10 տարվայ ժամանակա միջոցին երկու հրաշալի աշխարհանդէմներ ըստեղծեց:

Այսօր զօրեղացած հանրապետութիւնը յետ դարձել ֆրանսիային իր «կորած վառքը», ստի պել է աշխարհին յարգել և վախենալ իրանից, այսօր, երբ նա չափահաս է և ուրեմն իրաւունք ունի աղատ խօսելու, նա կարող է վատահ բարձ

Հյամար մեղմ ճանապարհով և առանց
մի կաթիլ արին ժափելու արեցի այս, ինչ որ
քո Լուիները, քո Նապօլէօնները չը կարողացան
անել իրանց արիւնահեղ պատերազմներով։ Դու,
որին ուղում էին ջնջել Եւրոպայի քարտէզի վրայից,
այսօր սարսափես գցել երեք մեծ պետութիւն-
ների վրա, որոնց միացրած ոյժը բաւական չէ
համարիում քեզ սանձեռու։ — Դու իմ զաւակն ես,
իմ քսան ու մէկ տարվայ անդադար աշխատանքի
պառուղն ես։ Ես տուեցի քեզ մի զօրեղ նաւա-
տօրմ, որի հետ միայն Անգլիայի նաւատօրմը
կարող է մաքառել։ Ես պատրաստեցի մի զօրք,
որին միայն Գերմանիայի զօրքը կարող է դիմա-
գրել։ Բայց, ամենից վեր, ես ներխնչեցի քո մէջ մի
ոգի, որն իւրաքանչիւր քաղաքացու հերոս է
դարձնում։ Ես այս ամենն արեցի քեզ համար
այն պատճառով, որ դու ինձ հաւատացիր և քո
ապագայի յոյսն ինձ վրա դրեցիր ուղիղ քսան և
մէկ տարի սրանից առաջ, երբ Ենդանի պարտու-
թեան սոսկալի բօթը քեզ հասաւ։
Համբագետութիւնը Ֆրանսիայի համար այժմ
անկասկած միակ կառավարչական ձևն է։ Նա
տևեց 21 տարի և շարունակում է իր գոյութիւ-
նըն աւելի ամրանալով։ Այսքան երկար տևողու-
թիւն չէ ունեցել դեռ Ֆրանսիայում ոչ մի կա-
ռավարչական ձև մեծ յեղափոխութիւնից վեր,
1789 թւականից։

